

Akutní kardiologie se zabývá kritickými stavy, které mohou dospět do orgánových dysfunkcí a selhání. V takovém případě je nutné zahájení orgánové podpory, a to farmakologické i nefarmakologické, přístrojové. Práce se zabývá implementací metod orgánové podpory v akutní kardiologii a vlivem na přežívání kriticky nemocných. Autor zavedl a vědecky analyzoval přínos mimotělní membránové oxygenace (ECMO – extracorporeal membrane oxygenation), a to obecně u kriticky nemocných a také u podskupiny pacientů s akutním pravostranným srdečním selháním s kardiogenním šokem. Byla potvrzena použitelnost a účinnost této metody u kriticky nemocných. Dále byl hodnocen vliv mírné terapeutické hypotermie u pacientů po náhlé zástavě oběhu na přežívání a neurologický výsledek (neuroprotektce) analýzou souboru 114 úspěšně resuscitovaných nemocných. (...) Tento fakt potvrzuje klíčovou roli hemodynamického stavu na prognóze kriticky nemocného. Dále byla zavedena metoda neinvazivní umělé plicní ventilace a zahájena činnost specializované ambulance, která sleduje kriticky nemocné nejen v časně pohospitalizační fázi.

Trvalé rozšiřování možností orgánové podpory je předpokladem dalšího rozvoje kardiocentra.